

maa indrømmes, at der ikke kan være nogen Grund til at gjøre Forandring, men at der gennem den nuværende Ordning er sørget for at opnaa, hvad man paa nogen Maade med Billighed kan vente, og at der er sørget fuldt saa meget derfor, som man ad anden Veie kunde naae. Netop nu, efterat hele det gamle Testamente paany er blevet revideret af de bedste og dygtigste Kræfter, man kunde finde dertil, tror jeg egentlig ikke, det skal kunne modsiges, at der er opnaaet, hvad man med Billighed og Rimelighed kunde vente. — Det andet Spørgsmaal angaar naturligvis Dygheden af Biberne. Heller ikke i saa Henseende kan det hjælpe at gaa tilbage til tidligere Tider, men man maa spørge: Hvorledes forholder Sagen sig nu? Den stiller sig da saaledes, at Biblen, efterat det nye betydelige Dplag af den reviderede Udgave er kommet frem, af Vaisenhuset vil blive overladt til Bibelselskabet for 7 Mk. for hvert Exemplar, hvilket er den billigste Pris, hvortil Biblen overhovedet er solgt ogsaa fra det brittiske Bibelselskabs Side, og det maa vistnok siges at være en saa billig Pris, at der i saa Henseende ikke kan ventes stort Mere opnaaet. — Det tredje Spørgsmaal vil være, om den nu bestaaende Tilstand medfører den Ubillighed, at man ikke fra anden Side kan udføre de gode Hensigter, der maatte være tilstede for i et fyldigere Omfang og mere kraftig at udbrede Biblen, og jeg sigter naturligvis her til det brittiske Bibelselskab, men ogsaa i den Henseende er der ikke Grund til at tale om, hvorledes Tilstanden har været tidligere. I den Skrivelse, som er trykt i Finantsudvalgets Betænkning, er der allerede meddelt de nødvendige Oplysninger om denne Sag, hvilke Oplysninger endte med at sige, at Sagen var under Forhandling og snart kunde ventes afgjort. Jeg kan nu supplere denne Udtalelse med at tilføie, at Resultatet efter disse Forhandlingers Slutning utvivlsomt vil blive, at der fra Ministeriets Side gjøres Indstilling om, at der gaas ind paa den af det brittiske Bibelselskab fremsatte Begjering, og da navnlig paa Selskabets principale Begjering, som gaar ud paa, at det ubegrænset skal kunne udbrede Biblen, saaledes som den i det Hele ud-

gives fra dets Side, altsaa ikke — hvilket den subsidicere Begjering gik ud paa — i et vist Omfang. Det brittiske Bibelselskab har for Drigt udtrykkelig antydet, at det vilde træffe Overenskomst med Vaisenhuset om en vis Betaling for hvert Exemplar, uden at der dog var udtalt Noget om denne Betalings Størrelse, og noget Saadant er der heller aldrig gjort Indsigelse imod. Det brittiske Bibelselskab vil herefter — det kan, jeg sige med Sikkerhed — komme til at staa saa frit som muligt, og der vil altsaa ikke nu være Mere at gjøre i saa Henseende. Det er ganske vist, at man tidligere fra flere Sider har havt imod at gaa ind paa en saadan Ordning, og det har ogsaa fra Ministeriets Side maattet erkendes, at der kunde være flere Betæneligheder ved at gaa ind derpaa; det er disse Betæneligheder, der tidligere have forhindret denirkelige Overbestyrelse fra at slutte sig til en saadan Tanke, men Ministeriet er nu kommet til den Overbevisning, at det, som Sagen i det Hele taget stiller sig, vil være rettest at gaa ind paa den Begjering, der er stillet af det brittiske Bibelselskab. Der vil altsaa heller ikke af den af mig nævnte tredje Grund være nogen sær Dpfordring til at gjøre nogen Forandring. Saaledes som Tilstanden er, tør jeg bestemt sige, at man er sikker paa at faae Udgaver af den hellige Skrift saa gode og saa feilfrie, som det er muligt, og i det Hele saa heldige med Hensyn til Sprog og Oversættelse, som man efter Omstændighederne kan tilbeibringe dem, at fremdeles Biberne kunne faas for en ganske overordentlig lav Pris, ja, saa billig, at man ikke med Vibeholdelse af Udgavens gode Egenstaber vil kunne faae dem billigere andsteds, og endelig, at der ikke lægges nogen Hindring i Veien for en kraftigere Udbredelse af Biblen ved det brittiske Bibelselskab. Saaledes vil Situationen nu være. Man vil kunne spørge, om der ikke alligevel skulde være Grund til at gjøre Forandring, og hvorledes denne da skulde gjøres, og det er det, som har været Gjenstand for dette Lovforslag. Jeg skal ganske vist erkende, at man ikke i Forslaget er gaaet frem paa den Maade, som undertiden synes at have foresvævet ørede